

РЕШЕНИЕ

№ 7074

гр. С, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 118 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА

при участието на секретаря ДИАНА Й. ТА
като разглежда докладваното от ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА Гражданско дело № 20221110142440 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 411 КЗ във вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД от „ЗАД АИ“ АД, ЕИК ***, представлявано от М И.ов Д и РСБ, със седалище и адрес на управление в гр. С, ул. „ШП“ № 35, против ЗАД „ОЗК З“ АД, ЕИК ***, представлявано от АПЛ и РК Д., със седалище и адрес на управление в гр. С, ул. „С С“ №7, ет. 5 за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **6311,16 лв.**, представляваща регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ по щета № 10022000295 за вреди на лек автомобил „Лексус ЛХ 570“, рег. № Е **** МХ, причинени при ПТП от 17.01.2022 г, настъпило в гр. Р, на ул. „ХБ“ № 79 по вина на водач на МПС „Ивеко Дейли“, с рег. № Е **** МХ със сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със **законната лихва** от датата на подаване на исковата молба - 04.08.2022 г. до окончателното плащане, както и сумата от **110 лв.**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода от 03.06.2022 г. до 03.08.2022 г.

Ищецът твърди, че на 17.01.2022 г. в гр. Р, на ул. „ХБ“ № 79 водачът на МПС „Ивеко Дейли“, с рег. № Е **** МХ със сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност“ нарушил правилата за движение по пътищата като при маневра за паркиране на заден ход не наблюдавал постоянно пътя зад превозното средство и реализирал удар с паркирания лек автомобил „Лексус ЛХ 570“, рег. № Е **** МХ. В резултат от процесното ПТП били причинени имуществени вреди по л. а. „Лексус ЛХ 570“, рег. № Е **** МХ и бил съставен двустранен констативен протокол за ПТП от 17.01.2022 г. Към датата на ПТП лек автомобил „Лексус ЛХ 570“, рег. № Е **** МХ бил застрахован при ищеца по имуществена застраховка „Каско“, със срок на валидност от 14.01.2022 г. до 14.01.2023 г. За причинените

вреди при ищеца била образувана ликвидационна преписка по щета № 10022000295 и след калкулация на щетите на извършилите ремонта лица била изплатена сумата от общо 6296,16 лв. Поддържа, че е предявил регресната си претенция в общ размер от 6311,16 лв., ведно с ликвидационни разноски (в размер на 15 лв.) по обработката на щетата, с покана до ответника, но плащане не последвало, поради което посочената сума се претендира като дължима в настоящото производство. Счита, че ответникът е изпаднал в забава и дължи заплащане и на обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода на забавата от 03.06.2022 г. до 03.08.2022 г. в размер от 110 лв. Искането към съда е да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от ответника, с който предявените искове се оспорват както по основание, така и по размер. Твърди, че във връзка с процесното ПТП и първоначално предявената по извънсъдебен ред регресна претенция от страна на ищеца при ответника е образувана щета № 0410-110-1034-2022. Сочи, че след извършен преглед от експертите в ответното дружество на представените към регресната покана документи, същите достигнали до извод, че не е налице идентичност между декларираното застрахователно събитие и действителната фактическа обстановка, с оглед което регресната щета била върната на ищеца без извършено плащане. Оспорва описания в исковата молба механизъм на настъпване на процесното ПТП, както и наличието на виновно и противоправно поведение от страна на водача на МПС „Ивеко Дейли“, с рег. № Е **** МХ. Счита, че вина за реализиране на процесното произшествие има водачът на застрахования по имуществена застраховка „Каско“ при ищеца л. а. „Лексус ЛХ 570“, рег. № Е **** МХ. Твърди, че искът за главница е завишен по размер и не отговаря на действително претърпените вреди. Оспорва иска за присъждане на законната лихва върху главницата от датата на депозиране на исковата молба, като неоснователен. Моли за отхвърляне на предявените искове и присъждане на сторените в хода на производството съдебни разноски.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства, направените от страните твърдения и възражения и приложимите нормативни разпоредби достигна до следните фактически и правни изводи:

Разпоредбата на чл. 411 КЗ регламентира правото на застрахователя, изплатил застрахователно обезщетение по имуществена застраховка, да встъпи в правата на застрахования срещу застрахователя на деликвента по застраховка „Гражданска отговорност“, до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Основателността на предявения иск с правно основание чл. 411 КЗ е предпоставена от установяване кумулативното наличие на всички елементи от правопораждащия фактически състав, а именно: 1/ наличие на валиден договор за имуществено З, сключен между ищеца като застраховател и собственика на увредения в резултат на ПТП автомобил, 2/ заплащане на застрахователното обезщетение от ищеца - застраховател на застрахования в изпълнение на сключения между тях договор, 3/ виновно противоправно деяние на водач на МПС, от което в причинна връзка са настъпили конкретни щети по застрахованото при ищеца МПС,

4/ наличие на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между деликвента и ответника.

Безспорно е между страните и като такава е отделено с доклада, че на 17.01.2022 г. е настъпило събитие – ПТП, за което е заведена щета № 10022000295 при ищеца, че ищецът е изплатил на лицата, извършили ремонта на л. а. „Лексус ЛХ 570“, рег. № Е **** МХ застрахователно обезщетение в размер от 6296,16 лв., че към датата на настъпване на процесното ПТП – 17.01.2022 г., по отношение на МПС „Ивеко Дейли“, с рег. № Е **** МХ е била налице сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност“, а по отношение на л. а. „Лексус ЛХ 570“, рег. № Е **** МХ е била налице валидно сключена имуществена застраховка „Каско“ с ищеца, както и че ищецът е предявил процесната регресна претенция на ответника по извънсъдебен ред, но ответникът отказал плащане.

От представения Двустранен констативен протокол за ПТП от 17.01.2022 г., съставен от П. М. като водач на МПС „Ивеко Дейли“, с рег. № Е **** МХ и И. П. като водач на л. а. „Лексус ЛХ 570“, рег. № Е **** МХ, съгласно който съставителите са постигнали съгласие, че на 17.01.2022 г. при извършване на паркиране на заден ход МПС „Ивеко Дейли“, с рег. № Е **** МХ е реализирано съприкосновение между задна дясна част на същото с предна лява част на паркирания л. а. „Лексус ЛХ 570“, рег. № Е **** МХ. В протокола са отбелязани видими щети по предна броня, фар, халогенен фар и капак на л. а. „Лексус ЛХ 570“.

От показанията на разпитания по делегация пред РС Р свидетел П. Т М. се установява, че при извършване на маневра назад за паркиране със задната гредна на управляваното от него МПС „Ивеко Дейли“ ударил в предната част л. а. „Лексус ЛХ 570“, намиращ се паркиран в двора на „Балканстрой КиК“ в гр. Р, на ул. ХБ № 79. Свидетелят посочва, че не забелязал първоначално автомобила, докато извършвал маневрата, усетил удар и тогава го видял паркиран без водач в него. По лек автомобил „Лексус“ били налице видими щети – счупване на фар, броня и капак

От показанията на разпитания по делегация пред РС Р свидетел И. В. П. се установява, че същият е паркирал л.а. „Лексус ЛХ 570“ в гр. Р на ул. ХБ № 79 в двора на базата на „Балканстрой КиК“. Установил на място щетите на автомобила, причинени при маневриране на МПС „Ивеко“ – предна част на броня, фарове и капак.

Свидетелите потвърждават, че помежду им имало съгласие по отношение на инцидента, поради което съставили двустранен протокол, без мястото да бъде посещавано от представители на пътна полиция.

От заключението на САТЕ се установява, че установените щети по л. а. „Лексус ЛХ 570“ са в причинна връзка с описания механизъм на ПТП – реализиране от МПС „Ивеко“ при заход за паркиране с маневра на заден ход със задната габаритна част на удар в паркирания л.а. „Лексус“. Според вещото лице стойността на необходимите материали и труд за отстраняване на причинените щети на застрахования при ищеца автомобил възлиза на 6349,43 лева.

С регресна покана, получена от ответника на 20.05.2022 г. /л. 34/, ищецът го поканил да му заплати в 30-дневен срок сумата от 6311,16 лева за възстановяване на изплатеното

застрахователно обезщетение ведно с ликвидационни разноски. С писмо от 03.06.2022 г. ответникът отказал.

Съвкупната преценка на събраните доказателства води до извод, че е установено реализирането на процесното ПТП, от което в пряка причинна връзка са настъпили щети на застраховано при ищеца МПС. ПТП е настъпило поради виновното противоправно поведение на водача на МПС „Ивеко Дейли, като това обстоятелство е било безспорно между водачите на двата автомобила, установява се ясно от изявленията им, обективирани в протокола за ПТП и схемата на същото и от показанията им по делото, които не са опровергвани или поставени под съмнение от останалите доказателства по делото. Съдът намира за доказано и че всички щети по застрахования при ищеца автомобил са в пряка причинна връзка именно с това ПТП, доколкото от заключението на вещото лице се установява, че същите технически е възможно да настъпят именно при реализиране на процесното ПТП, а доказателства за други вредоносни събития не са събрани.

Неоснователни са възраженията на ответника, че вината за процесното ПТП е на водача на л.а. „Лексус“, тъй като се установява от показанията на свидетелите и от двустранния протокол, подписан от тях, че това МПС е било паркирано и ударено от маневриращия на заден ход автомобил „Ивеко Дейли“. Съгласно чл. 40 ЗДвП преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, а по време на движението си назад е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. В случая водачът на МПС „Ивеко“ е действал противоправно като не е изпълнил предписаните му от закона задължения и в пряка причинна връзка само с неговото виновно поведение е настъпил вредоносния резултат.

Предвид посоченото събраните в настоящото производство доказателства, преценени в тяхната съвкупност, са достатъчни за формиране на извод, че са доказани основанията за възникване в полза на ищеца на регресно вземане срещу ответника на основание чл. 411 КЗ – сключен е договор за имуществено З, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника, е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение.

С разпоредбата на чл. 411 КЗ изрично е определен обемът и съдържанието на вземането на застрахователя по имуществената застраховка, а именно с оглед суброгационния му характер същото е в рамките на правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" и е до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Съгласно разпоредбата на чл. 493, ал. 1, т. 2 КЗ застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите покрива отговорността на

застрахования за вредите, причинени на чуждо имущество вследствие използването на моторно превозно средство по време на движение или престой. Застрахователното обезщетение за имуществени вреди на превозни средства, което се дължи от застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на увредените трети лица, се определя по правилата на чл. 499 КЗ и клаузите на конкретния застрахователен договор. Съгласно разпоредбата на чл. 499, ал.2 КЗ обезщетението не може да надвишава действителната стойност на причинената вреда. При частични вреди на МПС размерът на вредите се изразява в разходите, които е необходимо да бъдат сторени за части и труд, за да се отстранят причинените увреждания на автомобила. С тези разходи се намалява имуществото на застрахования собственик на автомобила, тъй като е необходимо да бъдат сторени, за да се ликвидират последиците от ПТП, а тяхното извършване е в пряка причинна връзка с настъпилото застрахователно събитие. Размерът на тези разходи не следва да се намалява с коефициент за овехтяване, тъй като по този начин би се достигнало до несъответствие на размера на обезщетението и размера на вредата, която е причинена от виновния водач.

От друга страна размерът на застрахователното обезщетение по имуществената застраховка, което се дължи на собственика на увреденото имущество се определя в съответствие с клаузите на договора, следва да бъде равно на размера на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието /чл. 386, ал. 2 КЗ/ и се дължи от застрахователя в границите на уговорената в договора застрахователна сума /чл.386, ал. 1 КЗ/. Обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество – чл. 400, ал. 1 КЗ, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка – чл. 400, ал. 2 КЗ.

От изложеното следва, че ответното дружество дължи на ищцовото действителната стойност на увреденото имущество, която е в размер на цената за възстановяване на имуществото от същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, монтаж и други, без прилагане на обезценка, но до размера на изплатеното обезщетение.

В случая съдът кредитира заключението на САТЕ, от което се установява, че обезщетенията от ищеца вреди са резултат от процесното ПТП. Вещото лице компетентно и обосновано е преценило обективните данни по делото и мотивирано е установило наличието на причинна връзка между процесното ПТП и обезщетенията от ищеца вреди. Следва да се възприеме дадената оценка на вредите, възлизаща на 6349,43 лева, която съответства на необходимата стойност за отстраняването им по средни пазарни цени.

Не спорно и е отделено за ненуждаещо се от доказване, че ищецът е изплатил на лицата, извършили ремонта на л. а. „Лексус ЛХ 570“, рег. № Е **** МХ застрахователно обезщетение в размер от 6296,16 лв, т.е. по-малко от установената средна пазарна цена на ремонта.

Предвид посоченото общото вземане на ищеца към ответника, възникнало в резултат

настъпилата суброгация в правата на увредения собственик на автомобила, е в размер на 6296,16 лева, като към него следва да се добави сумата от 15 лева – обичайни ликвидационни разноси. Следователно непогасеното вземане по процесната щета възлиза на сумата 6311,16 лева, поради което предявеният иск следва да бъде уважен в пълния му предявен размер.

По иска с правно основание чл. 86 ЗЗД

От разпоредбите на чл. 412 КЗ следва, че за да настъпи изискуемост на регресното вземане застрахователят по имуществена застраховка, който е встъпил в правата на застрахованото лице срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на лицето, следва да е предявил претенцията си срещу този застраховател ведно с доказателствата, с които разполага и да е изтекъл 30 дневен срок от представяне на доказателствата. В случая се установява, че ищецът е отправил към ответника регресна покана за заплащане в 30-дневен срок на процесната щета, която е получена на 20.05.2022 г. Ответникът изрично отказал изплащане на застрахователното обезщетение с писмо вх. № при ищеца – 001-487 от 03.06.2022 г.

Предвид посоченото съдът счита, че на основание чл. 412, ал. 3 КЗ ответникът е изпаднал в забава по отношение плащане на дължимото обезщетение по претенцията на 22.06.2022 г. – деня, следващ първият работен ден след датата на изтичане на предоставения 30 дневен срок от получаване на поканата за плащане, с която са били представени всички релевантни доказателства по регресната претенция /при съобразяване, че 30 –тия ден от срока е 20.06.2022 г. – неделя, поради което същият е изтекъл в първия присъствен ден – 21.06.2022 г. – понеделник на осн. чл. 72, ал. 2 ЗЗД/. Поради това и ответникът дължи на ищеца на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 22.06.2022 г. до 03.08.2022 г./ денят, преди подаване на ИМ/, което съдът определя на основание чл. 162 ГПК и с помощта на интернет калкулатор в размер на 75,39 лева. Поради това и искът с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да бъде уважен до този размер и отхвърлен за разликата до пълния предявен размер.

По разноските:

С оглед изхода на спора ищецът има право на разноси в размер на 648,93 лева съразмерно на уважената част от исковете, а ответника – 1,35 лева съразмерно на отхвърлената част.

По изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК 3“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. С, ул. „С С“ №7, ет. 5 **да заплати** на **„ЗАД АИ“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление в гр. С, ул. „ШП“ № 35 на основание чл. 411 КЗ сумата **6311,16 лв.**, представляваща регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ по щета № 10022000295 за вреди на лек автомобил „Лексус ЛХ 570“, рег. № Е **** МХ, причинени при ПТП от 17.01.2022 г, настъпило в гр. Р, на ул. „ХБ“ № 79 по

вина на водач на МПС „Ивеко Дейли“, с рег. № Е **** МХ със сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със **законната лихва** от датата на подаване на исковата молба - 04.08.2022 г. до окончателното плащане и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата 75,39 лева – обезщетение за забава за периода от 22.06.2022 г. до 03.08.2022 г. г. като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за разликата над уважения размер от 75,39 лева до пълния предявен размер от 110 лева и за периода от 03.06.2022 г. до 21.06.2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **ЗАД „ОЗК З“ АД**, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. С, ул. „С С“ №7, ет. 5 **да заплати** на **„ЗАД АИ“ АД**, ЕИК *** със седалище и адрес на управление в гр. С, ул. „ШП“ № 35 сумата **648,93 лева** - разноски за производството.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК **„ЗАД АИ“ АД**, ЕИК *** със седалище и адрес на управление в гр. С, ул. „ШП“ № 35 **да заплати** на **ЗАД „ОЗК З“ АД**, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. С, ул. „С С“ №7, ет. 5 сумата **1,35 лева** - разноски за производството.

Присъдените в полза на **„ЗАД АИ“ АД**, ЕИК *** суми могат да бъдат заплатени по банкова сметка както следва: IBAN BG96IABG80981002707804, BIC: IABGBGSF.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____